

dringsforslag og saa se, om Rigsdagen vil gaa ind paa dem.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Omgang til 2den Behandling vedtoges uden Afstemning.

Bajer: Jeg tillader mig at foreslaa dette Lovforslag henvist til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Fiskerilov for Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 143—50).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

S. Thomsen: Nærværende Lovforslag, hvis væsentligste Forbilleder ere den islandske Forordning af 12te Februar 1872 og den gældende danske Fiskerilov af 5te April 1888, søger jo i det Helhed at ordne det færøiske Fiskeri. Forslagets § 1 sigter til at træffe Forholdsregler vedrørende Ferskvandsfiskeriet og der foreskrives i Paragraffen en Frenningsbestemmelse, som skal gælde for Fjoreller og Ørreder i 5 Aar, idet det nemlig er gaaet saaledes, at Ferskvandsfiskene paa Færøerne ere blevne meget efterstræbte. Vi have deroppe i Gløene og Indsøerne Fjoreller og Ørreder, men paa Grund af, at de, især Fjorellerne, bruges meget til Aagn, ere de blevne efterstræbte i den Grad, at der nu i Forhold til gamle Dage ikke er mange tilbage. Man har derfor anset det for rigtigst at træffe Foranstaltninger til Beskyttelse af disse to Arter Laks og man har ment at burde gaa saa vidt, at man helt forbyd Jangsten af dem med Garn, Not eller lign. Redskaber i 5 Aar, og at man dernæst traf beskyttende Foranstaltninger især over for Anglen. Lovforslagets §§ 2—13 omhandler Saltvandsfiskeriet. § 11 forstøver, at der

for Fiskeriet i Fjorde, Vig og lignende Indfæringer fra Havet samt i Sund, hvor der ikke gaar Strøm, kan træffes særlige Vedtægter indeholdende Regler for Tiden, hvori, og Maaden, hvorpaa de forskellige Fiskerier maa drives osv.; og § 12 omhandler den nærmere Fremgangsmaade ved Affattelsen og Vedtagelsen af disse Vedtægter. § 13 omhandler saa Fiskeri med Trawl og andre skadelige Redskaber, hvilke man søger forebyggende Foranstaltninger imod. Men de vigtigste Paragraffer i dette Affnit ere §§ 2—10, begge inklusive, som omhandle Notkast efter Silb og Sej. Om Silben siges der i § 6: Med Hensyn til Landdraging af Silb har det sit Forblivende ved den i N. L. 5—11—16 hjemlede almindelige Afgang. Det har nemlig været saaledes paa Færøerne, at man hidtil har kunnet landdrage Silb, i Henhold til Bestemmelsen i norske Lov, uden at give Landpart til dem, der eje Jorden, medens der om Sejffiskeriet ikke i den gældende Lovgivning findes lignende Bestemmelser. Med Hensyn til Notkast efter Sej, en Slags mindre Torst, som findes i stor Masse deroppe, have Forholdene været saaledes, at Landejerne og andre, som boede længere borte og gerne ønske at kaste Not, hvor Sejen findes, gerne have været uenige om dette Punkt. Enkelte Steder have Landejerne givet andre Mennesker deroppe Tilladelse til at kaste Not paa deres Land; men, som sagt, flere Steder har dette Forhold givet Anledning til stor Uenighed; og derfor har Lagtinget allerede i 1871 taget dette Spørgsmaal under Overvejelse, og siden den Tid er der — dog med nogen Tids Afbrudelse — blevet Forhandlinger mellem Regeringen og Lagtinget, som have ført til de i denne Lov indeholdte Bestemmelser. Dette Forslag gaar ud paa, at i Tiden fra 1ste Juli til 31te December er enhver, der er berettiget til at fiske paa dansk Soterritorium, uden Hensyn til, hvem der er Eier af Forstranden, berettiget til overalt paa Færøerne, hvor der gaar Strøm ved Landet, undtagen under matrifuleret Bø, at landdrage og opbjærge Sej, imod at svare en vis Landpart. Med Hensyn til disse Landstrækninger, som her er Tale om, mener man ikke, der er nogen Fare ved at give alle Tilladelse til at trække Not op paa Land. Forholdene ere nemlig saaledes, at selv om Sejstimerne skulde blive forstrækkede ved, at der bliver kastet mange Baad ud, mener man, at det i hvert Fald ikke vil vare længere end til næste Strømfald; saa ville Sejstimerne komme tilbage; og derfor antager man ikke, der er noget til